

שנים שערכו

עי' ש"ך ע"ז סק"כ דכל דברי השו"ע דבמחל גובה מהב' את כל החוב, הוא רק להרמב"ם דיכול לגבות מכל אחד את כל החוב, אבל לפי הרמב"ן דגובה מכל אחד חצי, ודאי דמחל לא עדיף מלא מחל, וסיים הש"ך דמ"מ אם אין לערב דמחל לו מה לשלם, כיון דאם לא היה מוחל לו, היה גובה מהב' את כל החוב, דינו דוגבה את הכל מהב', ותמה רע"א הרי כיון דמחל לו, ואף אם היה לו לשלם הוא היה פטור, מהיכ"ת דיהא הב' חייב באין לו מעות, כיון דבלא"ה הוא פטור מחמת המחילה, וי"ל דס"ל להש"ך דטעמא דחייב כשאין לשני מה לשלם, אינו משום דהוא ערב על ערבותו של הב', אלא דמתחילה נעשה הערבות באופן, דאם יהא לשניהם כל אחד חייב חצי, ואם לא יהא להם, הוא ערב מעיקרא על כל החוב, ומשו"ה אעפ"י דמחל לו, כיון דאגלאי מילתא דאין לו מה לשלם, הרי הוברר דמעיקרא הוא ערב על כל החוב, ומשו"ה גובה ממנו את כל החוב,

ולכאו' נפק"מ באופן דגבו מאחד את החוב כיון דלא היה לב', האם הוא חוזר וגובה מהב' כשיהא לו, דאי נימא כרע"א דהוא ערב על ערבותו של חברו, הרי ודאי דחוזר וגובה ממנו כיון דשילם את חובו, אולם אי נימא דהוברר דמעיקרא נעשה ערב על הכל, אינו חוזר וגובה ממנו,